

جامعه ما و بیماری فرار از کار

صفحه ۱



با اجازه از...

با اجازه از شهدای گلگون کفن
۱۷ شهریور...

شهادتی که جاتانه برای به ثمر رسیدن انقلاب اسلامی، از بذل جان خود نیز دریغ نکرده اند. و امروز همه ما در همه عرصه ها مدیون و وام دار خون آنها هستیم. «ملتی را که پانزدهم خرداد و هفدهم شهریور و ایام دیگر را پشت سر نهاده است و چون سیلی خروشان موانع را هر چه بزرگ باشد از سر راه خود برداشته و در هم پیچیده است، نمی شود با کارهای بزدلانه که جز از شکست خورده ها و مایوسها و مطرودها صادر نمی شود، ارباب کرد و این دریای متلاطم را از خروشیدن و به پیش رفتن بازداشت.» امام خمینی (ره)



نهضت آزاداندیشی چه کمکی می تواند به ما بکند؟

۱- وقتی می گوئیم نهضت، بلاشک محیطی مد نظرمان هست که قابلیت گنجایش و ظرفیت بالایی دارد و می تواند جمعیتی را با خودش همراه سازد... | صفحه ۲

آتشی که می سوزد، ککی که نمی گزد

آب، گیاه، خاک، درخت و هوا جزو اصلی ترین عناصر طبیعت و ارکان اساسی نظم محیط زیست و زندگی انسان هاست که اگر نظم آن ها به هم نخورد یا یکی از آن ها از این چرخه حذف شود، سرنوشت طبیعت و انسان ها را به خطر می اندازد. دنیای امروز با مشکلات بزرگی مثل ظهور مداوم بیماری های کشنده، آفات نباتی غیر قابل کنترل، حوادث طبیعی ویرانگر و کاهش شدید ثبات وضعیت زیست محیطی و انسانی روبه روست... | صفحه ۲

غفلت فراگیر از هویت

«زنان از ما چه می خواهند؟» این سوال تا به حال در مواجهه با سوال های رایج و پررنگ «جامعه از زنان چه می خواهد؟»، «زن طراز انقلاب اسلامی چگونه زنی است؟» و سوال هایی از این دست مورد توجه نبوده است. حال آنکه کمی دقت برای آشکار شدن ارتباط دوسویه این دو سوال کافی است. اگر جامعه از زنان می خواهد در زمینه سازی برای تعالی و پیشرفت حضور فعال داشته باشند- فارغ از... | صفحه ۲

انفجار لیکه ها

آن روزها لیکه های نازی و پریشان و اقدس و حوری و بگم و... شده بود موشک و هر روز یک جای ده را می لرزاند، یک روز می خورد آن گوشه ای ده که بشیر شهید شده و یک روز می خورد این گوشه که بیژن، یک روز هم درست می خورد... | صفحه ۴

سیدمسعود پرهیزکاری s.m.parihizgari@gmail.com

جامعه ما و بیماری فرار از کار



تلاش در کوه ها و دره های سخت بوده اند، پرسشی است که متخصصان جامعه شناسی باید به آن بپردازند و با ارائه راه کار برای برون رفت از این موقعیت اقدام کنند. هر چند خود جامعه شناسان و جامعه علمی و دانشگاهی ما نیز دچار رخوت و کم کاری است و این ضد فرهنگ انگار در همه ارکان اجتماعی و عناصر جامعه ما نفوذ و رسوخ کرده است.

وقتی در جامعه ای فرهنگ کار پر رنگ باشد، نه تنها کارگر آن جامعه که پژوهشگر آن جامعه هم پر کار است و از زاویه دیگری به کار نظر می اندازند. تا وقتی که تعریف مان از کار، انجام یک موظفی برای دریافت دست مزدی خاص باشد، گام موثری در نهادینه کردن فرهنگ کار در جامعه بر نداشتیم.

در وهله اول، کار در فرهنگ اسلامی- ایرانی ما یک ارزش است و از جایگاه بلندی برخوردار است. در فرهنگ های دیگری نیز کار جایگاه و ارزش خاص به خود را دارد.

اینکه ما از این ارزش تا چه میزان بهره مند هستیم و این ارزش چه اندازه در وجود امروزی ما نهادینه باشد، جای خود دارد اما با توجه به سیره ائمه و بزرگان دینی و ملی مان، متوجه بزرگی این ارزش می شویم.

داستان کار و تلاش اما موسی کاظم (ع) در گرمای تابستان عراق را حتما شنیده اید؛ و یا نخلستان امام علی (ع) در کوفه که محل کار و تلاش امام مومنان بود.

یا شنیده اید که پیامبر رحمت (ص) روزی از کنار جوانی می گذشت در حالی که بیچاره نشسته بود؛ به سردی سلامی کرد و از کنارش رد شد ولی در بازگشت سرمای سلام پیامبر به گرمی تبدیل شده بود.

همیشه مورد تأکید دین اسلام قرار گرفته، بحث کار و کوشش و پرهیز از بطالت و منیاع قرار دادن کار برای شکوفایی استعداد های انسان و تربیت اوست و این امر هم در قرآن و هم در سنت قابل مشاهده است. مرحوم استاد مرتضی مطهری در کتاب تعلیم و تربیت در اسلام، یکی از بهترین راه های تربیت افراد را در کار می داند و حدیث شریفی از نبی اکرم (ص) نقل می کند که: «النفوس ان تم تشغله شغلک» یعنی اگر تو خودت را متوجه کاری نکنی، نفس تو را مشغول به خودش می کند.

اگر این روحیه و نگاه به کار تقویت شود، بی شک کار به مفهوم تلاش برای دریافت پول و مواجب نیز تقویت شده و جامعه از رونق و رشد اقتصادی بسزایی برخوردار می شود.

فرهنگ کار به معنای تلاش گری، از کودکی (در همه مراحل زندگی اعم از درس و مشق تا کار خانه و کار با مواجب و...) باید آموزش داده شود تا این فرهنگ در جامعه به خوبی نهادینه شود.

زمانی که فرهنگ کار نهادینه شود، کار به عنوان یک ارزش تلقی می شود و همه افراد جامعه در سطوح مختلف کار کردن را مسیر توسعه موزون جامعه دانسته و از طریق درست کار کردن به توسعه اقتصادی، علمی، فرهنگی و سیاسی کمک می کنند.

استان ما سالیان سال است که مبتلا به این بیماری اجتماعی است و روز به روز نمود بیشتری در جامعه پیدا می کند.

به این استان و مردمان آن توجه جدی تری نموده و برای اشتغال جوانان آن چاره ای اساسی ببیند اما خود ما نیز باید گام هایی برای ترقی خود و پیشرفت استانمان بکنیم. زمین های کشاورزی و باغات، منابع طبیعی و آب، گردشگاه ها، میوه ها و گیاهان دارویی منحصر به فرد و ده ها فرصت شغلی که با کمترین دخالت دولت می توانیم به آنها بپردازیم، خود می توانند تا اندازه زیادی مشکل اشتغال را حل کنند؛ که این امر مستلزم ترویج فرهنگ کار در جامعه و چشم امید بستن بر حل همه مشکلات به دست دولت می باشد.

پس باید برای گام اول از خود شروع کنیم و در هر کاری که مشغولیم سعی کنیم به بهترین شیوه به آن بپردازیم و از کارمان نذرندیم و در مرحله دوم همه با هم دست به دست یکندیگر داده و برای حرکتی ماندگار قیام کنیم.

منتظر هیچ کس نیابید ماند، تا خومان نخواهیم هیچ اتفاقی نمی افتد.

پس همه با هم به پا خیزیم.

بارها دیده و شنیده ایم که جوانی از بی کاری رنج می برد و گلايه مند است و مدام توپ را در زمین دولت می اندازد؛ از سویی یکی از شاخصه های مهم دولتمردان برای دولت موفق نیز، افزایش آمار اشتغال و فراهم کردن فرصت کار برای جوانان است.

بر همه واضح است که یکی از وظایف دولت فراهم کردن زمینه اشتغال برای افراد جوانی کار جامعه است؛ اما آیا همه بار بر دوش دولت و دولت ها باید باشد؟ نقش و جایگاه مردم، فرهنگ عمومی و خود فرد بی کار در این بین چیست و چه می شود.

اگر از وظیفه دولت به عنوان عنصر زمینه ساز و... بگذریم، مهم ترین شاخصه باقی مانده در این بین، فرهنگ کار در جامعه است که اگر این فرهنگ در جامعه کمرنگ باشد، با حضور دولت های کار آفرین قدرتمند هم نمی توان امیدوی به پیشرفت آنچنانی در آن جامعه داشت؛ چرا که یک بعد موضوع یافتن کار است و بعد اصلی، پر رنگ و موثر، چگونگی پرداختن به کار و وجدان کاری است.

شاید این مفهوم را بتوان فرهنگ کار در جامعه تعریف کرد که ارتباط مستقیمی با شیوه زندگی و به پیروی از آن سطح پویایی جامعه دارد. مفهومی که در جامعه ایرانی و به پیروی از آن در استان کهگیلویه و بویراحمد کمرنگ است. و یا بهتر بگوییم از زمانی به بعد کم رنگ شده است. چرایی کم رنگ شدن فرهنگ کار در استانی که مردمانش ناگزیر از سخت کوشی و

